

Dosarul nr. 1r-477/26
Central
1-24095961-02-1r-27042026
Turcan

Judecătoria Criuleni, sediul
Judecător: Romina

DECIZIE

11 iunie 2026

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului de judecată,
Judecătorul
Judecătorii
Schibin

Denis Băbălău
Elisaveta Buzu și Vladislav

judecând, fără prezența părților, recursul avocatului Victor Muruziuc, în interesele inculpatului Pavlov Piotr, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02 aprilie 2026, în cauza penală privind învinuirea lui

*Pavlov Piotr, născut la *****, IDNP
*****, originar și domiciliat în *****, cu studii
medii, căsătorit, fără persoane la întreținere,
pensionar, moldovean, posedă limba de stat,
cetățean al Republicii Moldova, fără
antecedente penale,*

- în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei:

-în prima instanță: 26.08.2024 – 02.04.2026;

-în instanța de recurs: 27.04.2026 – 11.06.2026.

Asupra recursului avocatului Victor Muruziuc, în interesele inculpatului Pavlov Piotr, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02 aprilie 2026, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

CONSTATĂ:

Soluția instanței de fond:

Prin sentința Judecătorei Criuleni, sediul Central din 02 aprilie 2026, Pavlov Piotr, a.n. *****, a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și în baza acestei Legi i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50.000 (cincizeci mii) lei. S-a explicat lui Pavlov Piotr că potrivit art. 64 alin. (3¹) Cod penal, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

S-a adus la cunoștință lui Pavlov Piotr că în caz de eschivare cu rea-voință a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă, instanța de judecată în baza art. 64 alin. (5) Cod penal poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare în limitele termenelor pedepsei maxime, prevăzute de articolul respectiv al Părții speciale a prezentului cod. Suma amenzii se înlocuiește cu închisoare, calculându-se o lună de închisoare pentru 100 unități convenționale.

S-a aplicat în privința lui Pavlov Piotr, măsura preventivă, obligarea de a nu părăsi țara, cu menținerea acesteia până la definitivarea sentinței.

Corpurile delictive: 2 bancnote cu nominalul a câte 100 lei fiecare, cu seriile și numerele F.0175 nr. 443111 și F.0075 nr. 861647, cu anul emiterii 2015, recunoscute ca corp delict prin ordonanța din 12 iulie 2024 (f.d.66) și aflate la păstrare în cadrul Serviciului Fiscal de Stat, în baza actului de predare-primire nr. 114 din 16 iulie 2024, coletul nr.1172 (f.d.69), se supun confiscării speciale cu trecerea gratuită în contul statului, după rămânerea definitivă a sentinței.

Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, Pavlov Piotr, la 25 iunie 2024, aproximativ orele 15:50, conducând automobilul de model „*****” cu numerele de înmatriculare *****, pe traseul Criuleni-Chișinău, în apropierea s. Coșernița, r. Criuleni, a fost stopat de către angajații INSP ai IGP al MAI, Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru, iar în cadrul controlului s-a depistat că conducătorul auto nu deține asigurarea obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport.

În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, Pavlov Piotr cunoscând cu certitudine că ofițerii de patrulare Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru dețin calitatea de funcționar public cu statut special, adică sunt persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri care nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul

ofițerilor Inspectoratului Național de Securitate Publică în sensul de a nu în deplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute, inițial li-a promis acestora oferirea mijloacelor bănești pentru a-i determina să ignore obligațiile funcționale și să nu îl documenteze și sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, promisiune vociferată expres, iar fiind avertizat de către aceștia că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, și-a continuat acțiunile sale infracționale și a plasat între bancheta pasagerului din față și portiera automobilului de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 8808, suma de 200 lei.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la data de 16 aprilie 2026, avocatul Victor Muruziuc, a declarat recurs, denumită cerere de apel, prin care a solicitat casarea totală a sentinței din 02.04.2026 pronunțate de Judecătoria Criuleni (sediul Central) pe motiv de netemeinicie și nelegalitate și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță cu achitarea lui Pavlov Piotr cu scoaterea lui de sub urmărire penală.

În motivarea cererii a invocat faptul că, instanța l-a condamnat pe Pavlov Piotr pentru o faptă diferită de actul de învinuire, fără a întreprinde măsuri procesuale pentru înlăturarea neconcordanțelor.

Susine că, conform actului de învinuire lui Popov Piotr i s-au incriminat acțiuni premeditate de corupere a lui Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru - ofițeri de patrulare a INSP a MAI căror cu scopul determinării acestora să nu-și îndeplinească obligațiile, le-a făcut promisiuni vociferate și le-a oferit bani (200 lei), acțiuni săvârșite chiar fiind avertizat de aceștia că propunerea este un act de corupere. Învinuirea adusă sugerează o formă agravată/complexă a infracțiunii (implicând mai multe persoane), la care instanța fără a modifica învinuirea, a dispus condamnarea în baza art. 325 alin. (1) Cod penal (forma simplă a coruperii active).

În cadrul cercetărilor judecătorești din declarațiile repetate, expuse univoc de martorii Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru, s-a stabilit în mod clar și îndubitabil, că acțiunile inculpatului nu l-au vizat pe Cuzuioc Alexandru, întreaga interacțiune a avut loc doar cu agentul constatator Gheorghe Godoroja și fapta în realitate îl privește în realitate exclusiv pe dânsul. Ca urmare elementul factual privind coruperea lui Cuzuioc Alexandru nu este probat. Soluția legală în situația referită, era ca procurorii sesizând că fapta nu îl vizează pe Cuzuioc Alexandru să modifice învinuirea excluzând acest element, fie îndeplinind obligația acuzatorului de a susține învinuirea în limitele probelor administrate și de a asigura legalitatea acesteia, să renunțe parțial la acuzație.

Neîndeplinind aceste acțiuni, acuzatorul a acceptat intervenția instanței de a modifica implicit situația de fapt, ceea ce a dus la încălcarea principiului separării funcțiilor procesuale și a dreptului la apărare.

Prin urmare, rolul acuzatorului a fost exercitat defectuos, la rândul ei instanța fără a dispune modificarea formală a învinuirii întrucât a reținut o situație de fapt diferită, adică neglijând prevederile art. 325 alin. (1) CPP de a judeca cauza numai în limitele învinuirii, a făcut o „adoptare” a învinuirii evitând procedura legală prevăzută de art. 385 alin 1, pct 1), 2), 4) CPP.

În lipsa probării elementelor incriminate prin actul de învinuire, instanța nu putea pronunța o condamnare fără a reconfigura legal acuzația, care în cazul judecat a devenit o surprindere procesuală inadmisibilă. Prin aceasta, (contrar exigențelor statuate prin art. 24 alin. (2) CPP) instanța a depășit rolul său de judecător imparțial, substituindu-se acuzatorului și afectând echilibrul procesual, garantat de art 6§ CEDO care impune existența unui tribunal independent și imparțial din care derivă obligația ca funcția de acuzator și funcția de judecată să fie separate.

Invocă că, prin aceste acțiuni a fost încălcat dreptul la apărare al inculpatului, care fără a fi informat despre noua configurație a acuzației, s-a apărat față de o acuzație diferită, (implicând două persoane), însă a fost condamnat pentru o altă situație de fapt fără a avea posibilitatea de a-și adapta apărarea.

Conform art. 17 CPP RM, dreptul la apărare este garantat pe tot parcursul procesului penal. De asemenea, art. 66 CPP RM prevede dreptul inculpatului, de a cunoaște natura și cauza învinuirii, de a dispune de timpul și înlesnirile necesare apărării. În acest context încălcările esențiale ale normelor de procedură penală în mod direct au influențat la soluționarea cauzei, ceea ce conform art. 427 CPP RM constituie temei pentru casarea hotărârii, iar modificarea implicită a învinuirii afectează dreptul la apărare, influențează direct soluția de condamnare, prin urmare hotărârea adoptată este lovită de nulitate.

Potrivit jurisprudenței CtEDO la examinarea cazurilor aplicabile speței de condamnare pentru încălcarea art. 6 § 3 lit. a CEDO: în cauza *Pélissier și Sassi vs. Franței* - Curtea a statuat că schimbarea încadrării juridice fără informarea inculpatului și fără posibilitatea de a se apăra constituie o încălcarea a art. 6 CEDO. În cauza *Mattocchia vs Italiei* - CEDO a reținut că acuzația trebuie să fie suficient de clară pentru pregătirea apărării. În cauza *Drassich vs Italiei* - Curtea a subliniat că recalificare juridică este admisibilă doar dacă inculpatul a avut posibilitatea efectivă de a se apăra.

În consecință, consideră că prin acțiunile sale instanța de fond a încălcat dreptul la un proces echitabil; a pronunțat o hotărâre pe o bază factuală diferită de actul de acuzare; a privat inculpatul de posibilitatea unei apărări effective.

În temeiul celor expuse la acest capitol se impune casarea sentinței criticate și pronunțarea unei soluții de achitare.

Menționează că, în speță instanța de fond a construit o situație de fapt artificială, care nu corespunde probelor administrate, și i-a atribuit inculpatului în mod eronat susținerea că el ar fi oferit suma de 200 lei în contul achitării amenzii. Această afirmație nu a fost formulată de Piotr Pavlov nici în faza de urmărire penală, nici în fața instanței, și nu este confirmată de niciun mijloc de probă, iar poziția inculpatului pe tot parcursul procesului penal a fost una constantă că nu a oferit nici o sumă de bani, în niciun scop.

În viziunea apărării, instanța nu doar a interpretat greșit probele, ci a reținut o împrejurare inexistentă. Or, din examinarea declarațiilor inculpatului din faza de urmărire penală, declarațiilor date în ședința de judecată, conținutul declarațiilor redat chiar în sentință rezultă fără echivoc că o asemenea afirmație nu a fost niciodată formulată. Mai mult, agentul constatator a declarat expres că nu a existat o asemenea propunere și nu i-a fost oferită o astfel de sumă în contul achitării amenzii iar o asemenea situație ar fi fost improprie inclusiv prin prisma faptului că nu avea atribuții de încasare a amenzii. Prin urmare, instanța, ignoră proba directă, construiește o situație de fapt contrară chiar probelor pe care le avea la dispoziție, finalmente își bazează soluția de condamnare pe o ipoteză fictivă. În jurisprudența constantă se reține că „denaturarea probelor echivalează cu lipsa examinării efective a cauzei și constituie temei de casare a hotărârii”.

Subliniază că, instanța de fond a analizat și a respins o apărare inexistentă, a combătut o poziție care inculpatul nu a susținut-o niciodată. Aceasta echivalează cu lipsirea de posibilitatea de apărare, iar procesul devine dezechilibrat și inechitabil. Jurisprudența constantă relevă că „nu poate fi considerate echitabilă o hotărâre întemeiată pe elemente care nu au fost invocate și supuse dezbaterei părților”.

Susține că, instanța califică drept „neverosimilă” o explicație care nu există în declarațiile lui Piotr Pavlov. În speță, motivarea nu se bazează pe probe reale, este contradictorie, construită pe presupuneri. Sunt ignorate declarațiile directe ale martorului esențial, fără a specifica în baza căror probe a fost reținută o situație de fapt diferită. Aceasta echivalează cu lipsa motivării în sens juridic ceia ce atrage nelegalitatea hotărârii.

În opinia apărării, condamnarea s-a întemeiat pe o situație de fapt inexistentă, instanța a ignorat lipsa probelor directe și certe. Principiul că orice dubiu trebuie interpretat în favoarea inculpatului în cauză nu s-a realizat. Potrivit art. 8 CPP orice persoană este prezumată nevinovată până la stabilirea nevinovăției sale printr-o hotărâre definitivă bazată pe probe certe.

Invocă că, sentința este bazată pe probe administrate cu încălcarea gravă normelor procesuale prevăzute de art. 158, art. 284, art. 249 CPP.

Procedura de colectare și administrare a probelor contravine cerințelor legii procesual penale, întocmirea eronată a actelor procesuale afectează autenticitatea probelor. Procesul-verbal de examinare la fața locului este afectat de vicii esențiale: lipsește semnătura specialistului indicat în procesul-verbal și nu este indicat mijlocul tehnic utilizat de acesta pentru efectuarea fotografiilor; planșele fotografice nu sunt indicate ca anexă la un act procesual concret, nu este consemnat cadrul procesual, momentul și locul efectuării fotografiilor; lipsesc mențiuni privind modul de asigurare a integrității bancnotelor ridicate și sigilarea lor. Aceste omisiuni contravin cerințelor legale privind întocmirea actelor procesuale și afectează autenticitatea probelor (art. 94 alin (1-2), art.118 alin. (1-4), art 260 alin.(1), alin. (5) pct. 3-6) CPP).

Materialele cauzei conțin neconcordanțe grave - seria și numărul bancnotelor: în procesul-verbal: indicarea eronată și incompletă a datelor bancnotelor depistate (ex.: F0075; 443111; 861647) cu notarea concomitentă a ridicării bancnotelor cu seria 43111; 861647 - confundat numărul cu seria; în planșele foto: F.0175 443111; F.0075 861647; prin procesul-verbal și ordonanța organului de urmărire penală sunt examinate și recunoscute în calitate de corp delict 2 bancnote cu seria 443111 și 861647 astfel indicând confuz numărul ca serie; conform ordonanței pentru constatare tehnico-științifică sunt prezentate bancnotele cu aceeași specificare vagă seria 43111; 861647, prin raportul de constatare tehnico-științifică examinate bancnotele: F.0175 443111; F.0075 861647.

Aceste discrepante fac imposibilă verificarea reală a identității obiectului material nemijlocit al infracțiunii.

Din cauza neconcordanțelor menționate, lanțul de custodie al corpurilor delict este rupt. Nu există certitudinea că obiectele examinate, recunoscute ca corp delict și examinate de expert sunt aceleași cu cele pretins ridicate de organul de urmărire penală.

În aceste condiții, probele materiale nu pot fi considerate autentice și fiabile.

Susține că, deși erorile sunt evidente, organul de urmărire penală care le-a admis, nu le-a corectat. Acuzatorul și la rândul său Instanța de fond, nu a intervenit pentru remedierea acestora și a admis probele în forma lor viciată. Deși art. 294 CPP permite corectarea erorilor, acest mecanism nu a fost utilizat, iar instanța de fond nu a solicitat clarificări sau corectări, prin urmare, nici acuzarea, nici instanța nu au asigurat certitudinea probelor.

Conform art. 251 CPP încălcările care afectează substanța probei atrag nulitatea sau inadmisibilitatea acesteia, în această situație probele sunt viciate și nu pot fi folosite pentru a fundamenta o condamnare: art. 158 CPP - probele materiale

trebuie clar identificate, art. 249 CPP - mecanism de corectare a erorilor nu a fost folosit, art. 251 CPP - încălcările esențiale conduc la nulitate sau inadmisibilitate

Menționează că partea apărării la terminarea urmăririi penale a invocat de caracterul viciat al probelor și a solicitat excluderea lor, de aceeași faptă fiind informată și instanța în cadrul dezbaterilor la sfârșitul cercetărilor judiciare.

Condamnarea în baza art. 325 alin. (1) Cod penal se bazează esențial pe existența și identificarea bancnotelor.

În lipsa unei identificări clare și consecvente, există un dubiu rezonabil cu privire la existența faptei în forma reținută, autenticitatea probelor, respectiv vinovăția inculpatului. Conform art. 8 alin. 3 CPP „...Concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri...”, atâta timp cât aceste dubii nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, acestea se interpretează în favoarea inculpatului. condamnarea nu poate fi menținută.

Generalizând argumentele expuse marchează că condamnarea nu poate fi menținută în baza unor probe materiale incerte, ipostază în care soluția ce se impune este pronunțarea unei sentințe de achitare.

Susține că, în cauza judecată, acuzarea își întemeiază poziția pe existența unei proceduri contravenționale în cadrul căreia inculpatul ar fi oferit pretinsa mită pentru a evita sancționarea contravențională. Ulterior s-a constatat că procesul-verbal contravențional a fost întocmit cu mai multe erori în vedea timpului și locului săvârșirii contravenției, totodată agentul constatator a neconsemnat mai multe mențiuni esențiale, obligatorii pentru procedura contravențională. În speță acestea sunt confirmarea refuzului contravenientului de a semna procesul contravențional prin semnătura unui martor asistent, consemnarea datelor numărului de identificare personal al contravenientului, identificarea mijlocului de transport al subiectului. Urmare a erorilor admise a fost inclusiv faptul că la răspundere contravențională a fost atras Pavlov Petru, deși subiectul real este Pavlov Piotr. În atare mod Pavlov Piotr este atras la răspundere în procedură penală, fără ca pe parcursul urmăririi penale sau a cercetărilor judecătorești să fi fost corectată eroarea de identitate în condițiile art. 249 CPP.

Procesul-verbal contravențional este un act juridic nul. Au fost încălcate grav prevederile art. 443 Cod contravențional. Identitatea persoanei este o condiție sine qua non a legalității procesului verbal prevăzută de art. 443 CC. Eroarea privind numele subiectului și a numărului de identificare personal nu este una formală, afectează însăși esența raportului juridic contravențional.

Consecințele juridice urmează din prevederile art. 445 Cod Contravențional.

Errorile nu pot fi remediate ulterior fără respectarea procedurii legale, neînlăturarea lor atrage nulitatea procesului contravențional, corespunzător un act

juridic nul nu poate produce efecte juridice și nu poate servi drept temei probator într-o cauză penală.

Probele obținute dintr-un act nul sunt inadmisibile. Conform principiilor generale ale procesului penal și art. 94-95 CPP probele trebuie să fie obținute legal, probele obținute cu încălcarea legii sunt inadmisibile și se exclud. În speță procesul-verbal contravențional constituie sursa inițială a probelor, toate probele subconsecvente ce derivă din acesta sunt afectate de aceeași nulitate. Încălcarea art. 249 CPP - eroare necorectată de identitate. Exigențele art. 249 CPP obligă organul de urmărire penală să constate erorile materiale, să le corecteze prin procedură legală, să asigure dreptul la apărare. Neîndeplinirea acestei obligații compromite legalitatea urmăririi penale, creează confuzii asupra subiectului infracțiunii, face imposibilă aprecierea corectă a probelor, probele administrate în aceste condiții sunt viciate ab initio.

Acuzația de corupere activă presupune existența unei acțiuni legale ce urma a fi îndeplinită funcționar în exercițiul funcției publice. În lipsa unui proces contravențional valabil agentul nu putea exercita atribuții legale față de Pavlov Piotr căci nu exista o procedură contravențională legitimă, o sancțiune legal aplicabilă, deci nu exista un pericol juridic real care ar urma fi evitat. Deducerea care se impune este că lipsește scopul infracțional real și efectiv al mitei, nu se poate reține că mita a fost oferită pentru a „evita aplicarea unei sancțiuni legale” deoarece sancțiunea nu putea fi aplicată legal.

Procedura de notificare a părților a fost executată.

În conformitate cu art. 3 alin. (1) din Codul de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

Conform art. 437 alin. (1) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

La judecarea recursului, reieșind din modificările operate prin Legea nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional”, în vigoare din 22.08.2023), Colegiul Penal a dispus examinarea cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, procurorul, avocatul, și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Respectiv, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței, fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 447 alin. (1), (2) din Codul de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul avocatului Victor Muruziuc, în interesele inculpatului Pavlov Piotr, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02 aprilie 2026, ca fiind nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări, din următoarele considerente.

Conform art. 448 din Codul de procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În particular, avându-se în vedere recursurile, rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Potrivit art. 449 din Codul de procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2) admite recursul, casînd hotărîrea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărîri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului; c) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs. (2) Adoptarea deciziei și întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art. 417 și 418, care se aplică în mod corespunzător. (3) Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în

care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanța de fond, instanța de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.

Subsecvent normei citate, instanța de recurs, conform art. 449 alin. (1) pct. 2 lit. a) Codul de procedură penală, *respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.*

În temeiul celor relevate supra, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că, inculpatul *Pavlov Piotr* a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Fiind audiat în instanța de fond, inculpatul Pavlov Piotr a declarat că, la data de 25 iunie 2024, s-a pornit de la domiciliu, din *****, împreună cu soția sa, Valentina Pavlov, spre or. Dubăsari, cu automobilul personal de model „*****”, cu numărul de înmatriculare*****, având ca destinație spitalul din or. Dubăsari. A indicat că, de la acest spital, soției sale i-a fost eliberată o îndreptare pentru a se deplasa la un alt spital din or. Chișinău, îndreptarea fiind emisă pe numele acesteia. În aceste circumstanțe, în aceeași zi, s-au îndreptat spre or. Chișinău, deplasându-se pe traseul Criuleni-Chișinău, iar la izvorul spre s. Coșernița, la intrarea în localitate, a fost stopat de către colaboratorii de poliție. A menționat că a oprit automobilul pe partea dreaptă a carosabilului, a prezentat documentele, fiind întrebat despre asigurarea auto de răspundere civilă, la care a comunicat că nu o deține, motivând că nu circulă frecvent pe teritoriul din dreapta Republicii Moldova. În continuare, colaboratorul de poliție i-a luat permisul de conducere și l-a întrebat despre buletinul de identitate, la care a comunicat că acesta se află la domiciliu, având asupra sa doar pașaportul transnistrean, însă polițistul a menționat că nu are nevoie de acesta, după care s-a deplasat la automobilul de serviciu și a început să întocmească acte. Inculpatul a declarat că s-a apropiat de automobilul poliției și a rugat să-i fie permis să plece, motivând că nu circulă pe teritoriul Republicii Moldova și nu deține asigurare auto de răspundere civilă, dar că o va perfecta dacă va fi necesar, însă colaboratorul de poliție i-a solicitat să revină la automobilul său. Ulterior, a luat asigurarea transnistreană împreună cu toate documentele sale și ale soției și s-a deplasat din nou la automobilul poliției. A indicat că, la acel moment, colaboratorul de poliție se afla la volan, pe locul șoferului, și scria sau opera ceva, fără a-și aminti exact. I-a comunicat că deține asigurare auto transnistreană și a menționat că anterior se putea circula pe teritoriul Republicii Moldova în baza acesteia, însă polițistul i-a cerut să se întoarcă la automobil și să aștepte. A ținut să menționeze că s-a apropiat de automobilul

poliției pe partea dreaptă, în timp ce colaboratorul de poliție se afla pe locul șoferului. Ulterior, colaboratorul de poliție i-a comunicat că procesul-verbal este întocmit și i-a cerut să se întoarcă la automobilul său și să aștepte. A indicat că, după prezentarea asigurării și solicitarea de a se întoarce la automobil, s-a conformat și a așteptat aproximativ 40 de minute, după care s-a apropiat din nou pentru a întreba motivul întârzierii, însă i s-a comunicat să mai aștepte. A mai declarat că, ulterior, la fața locului a sosit încă un automobil de poliție, care a staționat în spatele automobilului său, din care au coborât doi colaboratori de poliție, care s-au apropiat de automobilul de patrulare deja prezent la fața locului. Inculpatul a coborât din automobil și aștepta lângă acesta. A menționat că colaboratorii de poliție efectuau anumite acțiuni și fotografiau ceva, fără a-l chema și fără a-i arăta bani. În continuare, de automobilul său s-a apropiat o colaboratoare de poliție, care i-a solicitat să ia cunoștință cu un document, la care a comunicat că nu poate citi în grafie latină, iar aceasta i-a citit conținutul actului. Ulterior, a fost chemat la automobilul poliției, unde colaboratorul care l-a stopat inițial i-a prezentat spre semnare un proces-verbal cu aplicarea unei amenzi în mărime de 1700 lei, comunicându-i că, în cazul neachitării, cuantumul acesteia va crește. Inculpatul a declarat că nu a semnat procesul-verbal, l-a luat și a plecat, întrucât i s-a comunicat că poate părăsi locul. A indicat că, în jurul orei 17:00, a ajuns în or. Vadul lui Vodă, unde nu a avut posibilitatea de a achita amenda, aceasta fiind achitată a doua zi în s. Coșnița. La întrebările apărătorului, inculpatul a comunicat că, în momentul în care s-a apropiat de automobilul de patrulare cu actele în mână, printre care se afla și asigurarea transnistreană, colaboratorul de poliție i-a comunicat că procesul-verbal este deja întocmit și i-a solicitat să-l semneze, însă a refuzat, considerând că nu este vinovat. A precizat că ușa din dreapta a automobilului de patrulare a fost închisă de către dânsul, nu de către colaboratorul de poliție. De asemenea, a indicat că polițista care s-a apropiat de automobilul său i-a prezentat un act spre semnare și i-a citit conținutul acestuia, însă nu își amintește conținutul, dar l-a semnat. A menționat că, pentru refuzul de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție, nu a fost chemat niciun martor asistent și nu a observat ca altcineva să fi semnat în procesul-verbal. Totodată, a declarat că nu a propus bani niciunui colaborator de poliție pentru a nu fi documentat contravențional. A indicat că cel de-al doilea colaborator de poliție se afla pe partea dreaptă a carosabilului, pe contrasens, stopând alte automobile, iar colaboratorul care l-a stopat inițial a fost și cel care a întocmit procesul-verbal, celălalt neîntocmind niciun act. Inculpatul a mai menționat că există posibilitatea ca în documentele cu care s-a apropiat de automobilul poliției să fi existat bani, însă nu a plasat personal bani în automobilul poliției. A indicat că soția sa dispunea de lei moldovenești, întrucât schimbaseră bani pentru deplasarea la Chișinău, însă nu

cunoaște unde aceasta îi păstra. La întrebările procurorului, inculpatul a declarat că nu îl cunoștea anterior pe colaboratorul de poliție Godoroja Gheorghe și nu poate indica motivul pentru care acesta ar fi afirmat că i-ar fi oferit bani. La întrebările apărătorului, a indicat că nu a fost preîntâmpinat de către colaboratorii de poliție să nu ofere bani. La întrebările instanței, inculpatul a menționat că a rugat colaboratorul de poliție să nu-i întocmească procesul-verbal cu privire la contravenție.

Fiind audiat suplimentar, inculpatul a ținut să adauge faptul că, prima dată când s-a apropiat de mașina poliției unde se afla colaboratorul de poliție, ultimul i-a comunicat că procesul-verbal cu privire la contravenție este întocmit și i l-a dat pentru a fi semnat, la care dânsul a refuzat să-l semneze, după care colaboratorul de poliție i-a solicitat să meargă la automobilul său personal. Atât prima oară când s-a apropiat de mașina poliției, cât și a doua oară, colaboratorul de poliție se afla pe bancheta din față a pasagerului din partea dreaptă. După ce s-a apropiat pentru a doua oară de mașina poliției pentru a prezenta asigurarea sa transnistreană și colaboratorul de poliție i-a comunicat că nu este valabil acel act, i-a cerut să se întoarcă la automobilul său personal și a închis ușa mașinii de serviciu. La fel, inculpatul a indicat că colaboratorii de poliție nu au chemat nici un martor asistent pentru a confirma refuzul de a semna procesul-verbal cu privire la contravenție.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Cuzuioc Alexandru, a declarat că, declarațiile sale date anterior în ședința din 13.02.2025 sunt veridice și le susține. Respectiv, în cadrul ședinței din 13.02.2025 martorul a declarat că, la data de 25.06.2024, în jurul orelor 15:30-15:40, pe traseul R-4, la intrarea în s. Coșernița, r. Criuleni la izvor, fiind implicat în serviciu cu colegul Godoroja Gheorghe, cu automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î MAI 8808, activau la depistarea șoferilor care încalcă regulile de circulație. La un moment dat, de către colegul său Godoroja Gheorghe a fost stopat automobilul de model „*****” cu numere transnistrene ce se deplasa din direcția or. Criuleni spre direcția Chișinău sau Vadul lui Vodă. După ce automobilul respectiv a fost stopat, tot colegul său i-a comunicat că conducătorul automobilului respectiv nu deținea poliță de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe teritoriul Republicii Moldova, astfel se îndrepta spre mașina de serviciu pentru documentarea cazului. Colegul său, aflându-se în automobilul de serviciu pe bancheta pasagerului, întocmind procesul-verbal cu privire la contravenție, peste ceva timp s-a apropiat, adică peste 2-3 minute s-a apropiat și șoferul de către coleg, discutând între ei puțin timp, s-a întors înapoi la automobilul dlui. Aflându-se în spatele automobilului de serviciu, colegul său i-a comunicat precum că șoferul automobilului „*****” i-a oferit mijloace bănești pentru a nu-i întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție. Ulterior, s-a solicitat intervenția grupei operative 112 pentru documentarea cazului

de corupție. La întrebările acuzatorului de stat, martorul a declarat că, personal nu a văzut careva mijloace bănești, ci le-a observat doar în momentul când grupa operativă le-a ridicat. De asemenea, nu a observat momentul când au fost lăsați banii de către Pavlov Piotr în automobilul de serviciu. Grupa operativă, din momentul când a fost apelată, a durat în jur de 20 minute până a ajuns la fața locului. Inculpatul s-a aflat la fața locului până la venirea grupei operative, mai ieșea din mașină și întreba de ce durează atât, la ce îi comunica să aibă răbdare. La întrebările apărătorului, martorul a indicat că, în momentul lăsării banilor, colegul său Godoroja Gheorghe întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție, iar el se afla afară și colegul său i-a comunicat că, i-au fost oferiți bani pentru a nu întocmi procesul-verbal cu privire la contravenție în momentul în care întocmea procesul-verbal. Din câte își amintește, a fost propusă suma de 200 lei. Colegul său, Godoroja Gheorghe a apelat grupa operativă 112, însă nu el personal. Procesele-verbale cu privire la contravenție sunt întocmite în format electronic și ulterior, în afara automobilului de serviciu se întocmește și este printat pe loc. Adică, după finalizarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, actul respectiv se printează. La caz, până la sosirea grupei operative, procesul-verbal cu privire la contravenție fusese printat. Nu a încercat să filmeze, deoarece se afla în spatele automobilului de serviciu. În momentul sosirii grupei operative, aceasta a fost formată din 3 persoane din cadrul Inspectoratului de Poliție Criuleni, cu echipament. Expertul a filmat și anchetatorul înregistra cazul cu aparatul foto, expertul era o doamnă, pe care nu o cunoaște, iar pe anchetator îl cunoaște vizual. Despre circumstanțele contravenției comise de Pavlov Piotr nu cunoaște, îi este cunoscut doar faptul că, ultimul nu avea asigurarea auto de răspundere civilă, deoarece avea o urgență și se grăbea.

La întrebările apărătorului, martorul a declarat că s-a aflat în spatele automobilului, iar semnătura de la sfârșitul procesului-verbal de audiere din 25.06.2024 nu-i aparține. Pe fila procesului-verbal din 27.06.2024, semnătura îi aparține, precum și procesul-verbal din 26.06.2024 l-a semnat, însă pe procesul-verbal de audiere din 16.06.2024, semnătura nu-i aparține. A indicat că depozițiile depuse în ședința de judecată sunt veridice, semnătura din 25.06.2024, nu îi aparține. La întrebările inculpatului, a declarat că, în momentul întocmirii de către colegul său Godoroja Gheorghe a procesului-verbal cu privire la contravenție, se afla în spatele automobilului și stopa alte mașini. Gheorghe în momentul când documenta cazul se afla pe bancheta pasagerului din față. A văzut cum Pavlov Piotr a dus ceva la automobilul de serviciu, însă nu cunoaște ce anume (f.d.166-167). La întrebările apărătorului adresate în cadrul ședinței din 02.10.2026, martorul audiat a declarat că, la urmărirea penală a fost audiat o dată de către Inspectoratul de poliție Criuleni, iar a doua oară a fost audiat la CNA, deja a 3-a

oară a fost audiat în cadrul ședinței de judecată. În toate aceste trei cazuri, declarațiile au fost scrise din cuvintele sale. La întrebările adresate de către instanța de judecată, a comunicat că, declarațiile depuse în cadrul CNA la 16.07.2024, citite în cadrul ședinței de judecată (f.d.27-28) redau real circumstanțele cazului cum a avut loc în realitate. Declarațiile date în cadrul ședinței de judecată din 13.02.2025 la fel, reflectă circumstanțele care au fost declarate de el în cadrul CNA. Declarațiile depuse în cadrul IP Criuleni au fost luate în grabă, prescurtat pe motiv că oricum ulterior urma a fi audiat repetat în cadrul CNA și după asta în cadrul instanței de judecată. În careva acțiuni de documentare a cazului legat de Pavlov Piotr, nu s-a implicat, deoarece el se afla la drum, pe traseu, fiind în spatele automobilului de serviciu. Automobilul lor de serviciu era parcat pe partea dreaptă a carosabilului la intrarea în localitatea Coșernița, în regiunea izvorului în direcția Chișinău-Vadul lui Vodă, iar automobilul de model „*****” era parcat în spatele automobilului lor de serviciu în aceeași direcție, la o distanță de aproximativ 5 metri. A stat în spatele automobilului de serviciu, pe partea dreaptă a carosabilului în sensul de mers a automobilelor în întâmpinarea lor, se ocupa cu supravegherea traficului rutier. Personal a auzit că erau careva discuții dintre Pavlov Piotr și colegul său Godoroja Gheorghe și, respectiv, a văzut cum inculpatul s-a apropiat de automobilul lui, după care a venit la automobilul lor de serviciu, însă ce anume a făcut la mașina de serviciu, nu a văzut. La mașina de serviciu s-a aflat cam 2-3 minute maxim, după care a plecat înapoi spre automobilul său. Pavlov Piotr stând afară, permanent întreba de ce nu îi sunt aduse actele și de ce durează atât de greu. Astfel și el l-a întrebat pe colegul său din ce motiv nu i-au fost oferite actele, la care colegul i-a comunicat că a fost oferită mită și este în așteptarea grupei operative pentru documentarea cazului. Între timp, a mai stopat și alte mijloace de transport, iar Pavlov Piotr periodic se apropia și întreba care este situația și de ce durează așa mult, din ce motiv nu-i sunt înapoiate actele pentru a putea pleca. Atunci i-a comunicat ultimului să mai aștepte la mașina sa, urmând ca colegul său de serviciu să-i explice totul după ce va finisa întocmirea actelor. În decurs de 20-30 minute, nu își amintește sigur, s-a apropiat grupa operativă care avea în componență 3 angajați ai IP Criuleni, dna. Fondos era anchetator, iar celelalte două persoane nu le cunoaște, probabil erau experți. Nu a participat la documentarea cazului de corupție cu nici o acțiune, nici măcar nu a ținut actele dlui. Pavlov Piotr, de asemenea nici nu a efectuat careva înregistrări. Pavlov Piotr de el personal nu s-a apropiat cu rugămintea de a nu-i întocmi procesul-verbal. Nu au avut loc discuții între el și inculpat pentru oferirea posibilității de a-și lua banii înapoi. Din momentul stopării șoferului și până la documentarea cazului de către grupa operativă a IP Criuleni, probabil a durat aproximativ o oră. Personal, cât a așteptat grupa operativă, nu s-a apropiat de mașina de serviciu și nici nu a intrat în

automobil pentru a vedea mijloacele financiare. La întrebările apărătorului, martorul audiat a declarat că, a doua oară când Pavlov Piotr s-a apropiat de mașina de serviciu, a observat că avea ceva acte în mână, însă bani nu avea. Godoroja Gheorghe la acel moment se afla în mașina lor de serviciu pe bancheta din față a pasagerului din dreapta.

Fiind audiat în instanța de fond, martorul Godoroja Gheorghe, a specificat că declarațiile depuse în cadrul ședinței de judecată din 13.02.2025 corespund realității și altceva nu mai are ce să adauge. Fiind audiat în cadrul ședinței din 13.02.2025, acesta a indicat că, în data de 25.06.2024, în jurul orei 16:00, aflându-se în serviciu alături de colegul său Alexandru Cuzuioc în apropierea s. Coșernița, r. Criuleni a fost stopat automobil cu numere de înmatriculare transnistrene de model „*****”. În urma verificării, s-a stabilit că la volanul acestui automobil se afla dl. Pavlov Piotr, care la prezentarea actelor nu dispunea de poliția de asigurare auto de răspundere civilă. Respectiv, șoferului i-a fost adus la cunoștință faptul că urma a fi sancționat potrivit art. 229 alin. (3) Cod contravențional. Ulterior, i-a luat actele și s-a deplasat spre automobilul său de serviciu pentru a întocmi în privința lui Pavlov Piotr procesul-verbal cu privire la contravenție. Astfel, inculpatul s-a indignat de faptul dat, înaintând obiecții precum că vine odată în an pe teritoriul Republicii Moldova și nu are de gând să-și facă asigurare auto, după care a plecat la automobilul său, presupune că pentru a lua bani, apoi s-a întors și a declarat ”poftim 200 lei și lăsați-mă în pace!”, punând suma de 200 lei între bancheta din față a pasagerului și portieră. Nu poate comunica sigur câte bancnote erau, deoarece nu a luat banii și nu a văzut atunci despre ce sumă de bani era vorba. Din start, nu cunoștea nominal câte bancnote erau, însă după documentare s-a stabilit că era vorba despre suma de 200 lei. Pavlov Piotr era agitat, iar văzând asta i-a propus să urce în automobilul lor de serviciu să se calmeze, după care a apelat la 112, documentând cazul. Pavlov Piotr a rămas la fața locului până la sosirea grupei operative 112. A declarat că i-a explicat inculpatului despre răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mită. La întrebările apărătorului, martorul audiat a indicat că, procesul-verbal a fost întocmit în localitatea Coșernița. Pentru concretizare, a declarat că actul contravențional a fost întocmit în r. Criuleni, s. Coșernița, în apropierea s. Coșernița. Actele cu care persoana a fost documentată erau acte transnistrene. Nu își amintește dacă Pavlov Piotr a fost sau nu documentat potrivit actelor sale transnistrene, asemenea detalii nu și le amintește. Domnul din sala de judecată este persoana în privința căruia a fost în acea zi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. Întocmirea procesului-verbal a durat mai puțin de un minut, ulterior s-a dat citire actului contravențional întocmit, iar Pavlov Piotr nu a semnat procesul-verbal din motiv că era nervos și a semnat doar originalul actului de

constatare a contravenției. Nu își amintește în detalii toate circumstanțele. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost semnat la orele 15:53, în jurul acestei ore și a fost semnat de către Pavlov Piotr doar originalul acestui act, după care a fost înmănată ultimului o copie. Inculpatul a prezentat asigurarea auto transnistreană, însă aceasta nu este valabilă pe teritoriul Republicii Moldova. Nu ține minte cu siguranță, dar probabil că la documentarea cazului a fost prezentată și asigurarea auto transnistreană. Personal se afla în automobilul de serviciu în momentul când inculpatul a pus banii între portieră și scaunul pasagerului, și anume se afla pe bancheta din față a pasagerului, documentând cazul, iar colegul său Cuzuioc Alexandru era în afara mașinii, însă nu cunoaște precis la ce distanță anume se afla ultimul. El a apelat la 112 pentru a denunța cazul de dare de mită, însă nu își amintește exact ora când a efectuat apelul. Inițial a apelat la serviciul 112, după care a fost redirecționat către unitatea de gardă a IP Criuleni. După ce Pavlov Piotr a lăsat banii, i-a comunicat acestuia că nu se permit asemenea acțiuni, după care a apelat la serviciul 112. Serviciul Orhei-Criuleni-Dubăsari nu dispune de camere video de corp, nici de reportofon și nici de sistem video. Nu obișnuiește să înregistreze cu telefonul său personal, deși acest dispozitiv dispune de cameră video. Cazul respectiv nu a reușit să-l înregistreze video, din motiv că era ocupat cu documentarea cazului. După lăsarea banilor de către inculpat, personal a închis ușa automobilului de serviciu, pentru a împiedica ca Pavlov Piotr să ia banii înapoi. A existat un moment în care i-a comunicat șoferului despre faptul că nu se permite oferirea de bani, iar ulterior pentru a împiedica ca ultimul să ia banii înapoi, a închis ușa automobilului de serviciu. Ceea ce este indicat în procesul-verbal cu privire la contravenție corespunde realității. De acei bani nu s-a atins până la sosirea grupei operative, deoarece în momentul în care a observat că în automobil au fost lăsați bani, a apelat grupa operativă. A fost prezent la documentarea cazului, iar semnătura din procesul-verbal îi aparține. Cu excepția dnei Fondos, în grupa operativă au mai participat persoane, era o persoană cu un aparat foto, însă nu cunoaște cine anume. De asemenea, nu cunoaște nici ce aparat foto era. Nu cunoaște și nici nu își amintește dacă la documentarea cazului de dare de mită a participat și Pavlov Piotr. Nu cunoaște detalii despre împachetarea și sigilarea banilor, nici dacă s-a semnat pe pachet. La întrebarea inculpatului, martorul audiat a declarat că, în momentul oferirii banilor, se afla în automobilul său de serviciu pe bancheta din față a pasagerului. La întrebările instanței, a comunicat că potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă că actul respectiv a fost întocmit la orele 15:53, însă nu-și amintește precis dacă procesul-verbal a fost finalizat în momentul când Pavlov Piotr a transmis banii. Ulterior, a sunat la serviciul 112, comunicând că i-au fost oferiți bani, însă nu cunoștea suma propusă, deoarece nu a văzut banii. A aflat că era vorba despre suma de 200 lei abia atunci când a

venit grupa operativă. Respectiv, nu își amintește sigur care a fost suma de bani propusă de către inculpat. Bani propuși de inculpat nu au fost transmiși anume pentru achitarea amenzii, or amenda variază între 1500-300 lei. Mai mult, ei nici nu au posibilitatea de a achita amenda pe loc, dar se vedea intenția inculpatului în a oferi mită prin exprimarea sa ”poftim și dați-mi pace”. Personal nu a pretins careva sume de bani de la Pavlov Piotr pentru a nu întocmi procesul-verbal. Șoferul singur a oferit bani, fără ca ei să fi sugerat acest fapt. Mai mult că i-a explicat lui Pavlov Piotr să nu ofere careva sume de bani, de asemenea i-au fost explicate atât drepturile, cât și obligațiile, precum și modalitatea de achitare și de contestare a amenzii. Șoferul nu a rugat să i se permită să ia banii înapoi, pentru că renunță la fapta dată. La întrebările apărătorului adresate în cadrul ședinței din 02.10.2025, martorul audiat a declarat că, vizualizând copia procesului-verbal prezentat de avocat, se poate observa că este indicat locul întocmirii: r. Criuleni. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost încheiat la orele 15:33, fapta constatată la fel a avut loc la 15:33, sancțiunea aplicată tot la 15:33, asta datorită faptului că procesul-verbal se încheie automat în mod electronic, respectiv nu ia mult timp pentru constatare și documentare. În momentul în care a început documentarea procesului-verbal, Pavlov Piotr se afla alături de el, iar deja când a finalizat actul contravențional, a ținut să concretizeze faptul că dânsul întocmea procesul-verbal cu privire la contravenție, iar inculpatul era liber și se deplasa, și după finalizarea procesului-verbal, ultimul a revenit. Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost generat conform bazei de date și nu cunoaște de ce în actul respectiv la rubrica prenumele a apărut ”Petru” în loc de ”Piotr”. Personal a introdus numele și prenumele șoferului și din baza de date automat au apărut datele sale de identitate. Nu își amintește dacă întocmirea procesului-verbal era finalizată, atunci când Pavlov Piotr a adus banii. De asemenea, nu ține minte dacă șoferul a refuzat semnarea procesului-verbal cu privire la contravenție. A închis ușa automobilului și nu a permis șoferului să-și retragă banii, pentru a evita dispariția probelor. Cuzuioc Alexandru nu era prezent în momentul când a fost oferită mita și respectiv, nu i s-au propus sau oferit bani ultimului. La întrebările instanței, a declarat că a înțeles, că Pavlov Piotr a pus banii în automobilul de serviciu cu scopul de a nu-i fi întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție. De obicei, martorul asistent se include în procesul-verbal atunci când persoana refuză să semneze, astfel martorul a fost indicat pentru a se confirma faptul că Pavlov Piotr a refuzat să semneze procesul-verbal. La întrebările inculpatului, martorul a ținut să concretizeze repetat că, în momentul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, se afla pe bancheta din față a automobilului de serviciu.

Astfel, deși inculpatul Pavlov Piotr, nu și-a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii imputate, Colegiul penal reține, că vinovăția inculpatul, în comiterea

infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal se dovedește integral și prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- **Procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu tabelul fotografic din 25.06.2024**, prin care s-a cercetat automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare 8808, care era parcat pe acostament în s. Coșernița, r. Criuleni, din partea dreaptă spre direcția mun. Chișinău. În partea stângă fiind amplasate sectoare de vile, automobilul fiind dotat cu patru portiere, portbagaj și girofar amplasat pe acoperiș. Pe automobil fiind aplicată inscripția „poliția” 112. Pe bancheta din față a pasagerului între scaun și ușă fiind observate câteva bancnote cu nominalul de 100 lei. În cadrul examinării, s-a constatat că sunt 2 bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria F.0175 443111, F.0075 861647, cercetarea la fața locului s-a efectuat la lumina zilei la temperatura de +30° C, bancnotele au fost ridicate și sigilate într-un plic de hârtie (f.d.11-20);

- **Extrasul din Ordinul de angajare nr. 3 ef din 30.04.2020**, cu privire la procedurile de personal în privința angajaților INSP, a agentului Cuzuioc Alexandru (f.d.37);

- **Extrasul din Ordinul de angajare nr. 352 ef din 13.08.2020**, cu privire la procedurile de personal în privința angajaților INSP, a agentului Godoroja Gheorghe (f.d.38);

- **Copia de pe fișa postului nr 2.9.114 din 25.03.2021** a agentului Cuzuioc Alexandru (f.d.39-43).

- **Copia de pe fișa postului nr. 2.9.114 din 25.03.2021** a angajatului Godoroja Gheorghe (f.d.44-48);

- **Copia tabelului repartizării și mijloacelor Secției Centru Direcției Centru a INSP la data de 25.06.2024** (f.d.49);

- **Procesul-verbal cu privire la contravenție cu nr. 202464795 din 25.06.2024** întocmit la ora 15:53 de către agentul constatator subofițer superior din cadrul INSP Godoroja Gheorghe, în privința lui Pavlov Piotr, a.n.*****, în baza art. 229 alin. (3) Cod contravențional, fiind sancționat cu amendă în mărime de 30 u.c., echivalentul sumei de 1.500 lei și 3 puncte de penalizare (f.d.53);

- **Ordinul de încasare a numerarului nr. 29537776 din 26.06.2024** (f.d.56).

- **Raportul de constatare tehnico-științifică CNA nr. AA000068 din 11.07.2024**, potrivit căruia bancnotele examinate: 2 (două) bancnote de 100 (una sută) lei MD, cu seria și nr. F.0175 443111, F.075 861647 cu anul emiterii 2015, care au fost ridicate din a/m, Dacia Duster, cu n/î MAI 8808, conform ordonanței, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.61-65).

- **Potrivit ordonanței organului de urmărire penală, din 12.07.2024**, în calitate de corp delict au fost recunoscute: 2 (două) bancnote în sumă de 200 lei MDL, după cum urmează: o bancnotă cu nominalul de 100 lei MDA cu seria 443111, o bancnotă cu nominalul 100 lei MDA cu seria 861647, care au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.06.2024. Prin aceeași ordonanță, s-a dispus expedierea mijloacelor bănești în sumă de 200 lei MDL, în numerar în adresa Serviciului Fiscal de Stat, pentru organizarea păstrării temporare a acestora (f.d.66).

Astfel, analizând probele cercetate în ședința instanței de recurs și apreciindu-le din punct de vedere al coroborării lor cu celelalte probe, analizate, Colegiul penal constată că, ele demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și că acțiunile inculpatului corect au fost calificate prin prisma articolului sus-enunțat, adică inculpatul *Pavlov Piotr* a săvârșit corupere activă, adică promisiunea personală, unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru aceasta, pentru a îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

Instanța reține că art. 325 alin. (1) din Codul penal, incriminează promisiunea, oferirea sau darea, personal sau prin mijlocitor, unei persoane publice sau unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru aceasta sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Colegiul penal reține următoarea faptă infracțională și reținută de instanța de fond, „*Pavlov Piotr, la 25 iunie 2024, aproximativ orele 15:50 minute, conducând automobilul de model „*****” cu numerele de înmatriculare ******, pe traseul *Criuleni-Chișinău, în apropierea s. Coșernița, r. Criuleni, a fost stopat de către angajații INSP ai IGP al MAI, Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru, iar în cadrul controlului s-a depistat că conducătorul auto nu deține asigurarea obligatorie de răspundere civilă a deținătorilor mijloacelor de transport.*

În cadrul documentării acțiunilor privind comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, Pavlov Piotr cunoscând cu certitudine că ofițerii de patrulare Godoroja Gheorghe și Cuzuioc Alexandru dețin calitatea de funcționar public cu statut special, adică sunt persoane publice în sensul art. 123 alin. (2) din Codul penal, realizând că orice promisiune, oferire personal sau prin mijlocitor, unor persoane publice a unor bunuri care nu li se cuvin, pentru a nu îndeplini vreo acțiune în exercitarea funcției lor sau contrar acesteia, constituie infracțiune, urmărind scopul evitării răspunderii contravenționale, acționând premeditat, din proprie inițiativă, intenționând să modeleze comportamentul ofițerilor Inspectoratului Național de Securitate Publică

în sensul de a nu în deplini acțiuni în exercitarea funcției publice deținute, inițial li-a promis acestora oferirea mijloacelor bănești pentru a-i determina să ignore obligațiile funcționale și să nu îl documenteze și sancționeze pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 229 alin. (3) din Codul contravențional, promisiune vociferată expres, iar fiind avertizat de către aceștia că propunerea sa constituie un act de corupere ce se pedepsește conform Codului penal, și-a continuat acțiunile sale infracționale și a plasat între bancheta pasagerului din față și portiera automobilului de model „Dacia Duster”, cu numărul de înmatriculare MAI 8808, suma de 200 lei.”

În acest context Colegiul penal remarcă, că **obiectul juridic special** al infracțiunii prevăzute de art. 325 din Codul penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurarea a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine. Totodată se specifică că, **obiectul material** al infracțiunii de corupere activă, la caz îl reprezintă remunerația ilicită, exprimată în bunuri sub formă de mijloace bănești ce nu i se cuvin persoanei publice.

În acord cu art. 2 lit. d) al Convenției ONU împotriva corupției, adoptate la New York la 31.10.2003 prin „bunuri” trebuie de înțeles bunurile, corporale sau incorporale, mobile ori imobile, tangibile intangibile, ori actele juridice sau documentele atestând proprietatea acestor bunuri sau drepturile referitoare la acestea.

Prin *bunuri* se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

Totodată, art. 2 al Convenției penale cu privire la corupție, adoptate la Strasbourg la 27.01.1999, „Corupția activă a agenților publici naționali”, relevă că, fiecare Parte adoptă măsuri legislative și alte măsuri necesare pentru a stabili drept infracțiune, conform dreptului său intern, în cazul când actul a fost comis intenționat, fapta de a propune, oferi sau de a da, direct sau indirect, orice avantaj nedatorat unui agent public, pentru el însuși sau pentru altcineva pentru ca el să înfăptuiască sau să se abțină de la înfăptuirea unui act în exercițiul funcțiilor sale.

Prevederi similare cu privire la corupția activă a agențiilor publice străini, a funcționarilor internaționali, a membrilor adunărilor parlamentelor internaționale, precum și a judecătorilor și agențiilor Curții Internaționale sunt stabilite la art.5, 9, 10 și 11 ale Convenției în cauză.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ

următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Prin *promisiune* se înțelege angajamentul pe care corupătorul și-l asumă față de o persoană publică sau o persoană publică străină de a-i transmite în viitor, într-un termen determinat sau nedeterminat remunerația ilicită, dacă acea persoană publică sau persoană publică străină va acționa în sensul dorit de corupător. Promisiunea se poate realiza verbal, în scris sau în orice alt mod perceptibil pentru a ajunge la cunoștința destinatarului. De asemenea, promisiunea poate fi expresă sau implicită ori chiar aluzivă. Chiar dacă foloasele promise pot să nu fie determinate sub aspectul calității și cantității, promisiunea trebuie să fie serioasă și nu vagă sau imposibil de realizat. Promisiunea este un act unilateral al corupătorului. De aceea, pentru aplicarea răspunderii în conformitate cu alin. (1) art. 325 din Codul penal nu contează dacă destinatarul promisiunii o acceptă sau o respinge.

Infrațiunea prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal este o infrațiune *formală* și consideră consumată din momentul *promisiunii, oferirii sau dării* în întregime a recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infrațiunii specificate la art. 325 din Codul penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infrațiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material, etc.

Scopul infrațiunii analizate este unul special, adoptând oricare din următoarele patru forme: scopul îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul neîndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul întâzierii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul grăbirii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Subiectul infracțiunii specificate la art. 325 din Codul penal este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice).

În acest sens, dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune de corupere activă, or, acțiunile inculpatului *Pavlov Piotr* au adus atingere relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, relații protejate de norma incriminătoare prevăzută de art. 325 din Codul penal și incompatibile cu orice formă de corupere a persoanelor publice. Prin conduita sa, inculpatul a urmărit denaturarea exercitării atribuțiilor de serviciu ale unei persoane publice, afectând principiile legalității, imparțialității și integrității serviciului public.

Colegiul penal atestă că, la caz, obiectul material al infracțiunii constituie remunerația ilicită, exprimată în bunuri sub formă de mijloace bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, și anume suma de 200 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiunile active ale lui *Pavlov Piotr*, care a oferit mijloace bănești necuvenite ofițerului din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, *Godoroja Gheorghe*, în scopul determinării acestuia să nu-și îndeplinească corespunzător atribuțiile de serviciu, respectiv să nu inițieze procedura contravențională și să nu întocmească procesul-verbal de contravenție.

Latura obiectivă este confirmată și de corpurile delictive - o bancnotă cu nominalul de 100 lei MDA cu seria 443111 și o bancnotă cu nominalul 100 lei MDA cu seria 861647, ridicate din automobilul de serviciu de model „Dacia Duster” cu n/î MAI 8808 și anume dintre scaunul din față dreapta a pasagerului și portiera automobilului. Conform raportului de constatare tehnico-științifică din 11.07.2024, bancnotele sunt autentice, fiind realizate din materiale și prin procedee conforme cu modelul oficial emis.

Din materialele cauzei nu rezultă existența vreunei intervenții active a agenților statului de natură să determine comportamentul inculpatului. Inițiativa oferirii mijloacelor bănești s-a conturat spontan, în contextul documentării contravenției.

Sub aspect subiectiv, fapta a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul fiind pe deplin conștient de caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și urmărind în mod deliberat producerea lor. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje patrimoniale dar și nepatrimoniale. Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvine, ci reprezintă contra echivalentul pentru a-l

determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă. Pentru existența infracțiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

Intenția lui Pavlov Piotr de a comite fapta de care este acuzat este probată prin datele administrate în proces și examinate în instanța de judecată. În special aceasta rezultă din analiza anterior expusă a probelor – declarațiile martorului Godoroja Gheorghe și procesul-verbal de cercetare la fața locului. Comportamentul inculpatului, locul plasării bancnotei respective indică asupra intenției acestuia de a comite fapta de care este acuzat. Astfel, rezultă cert că inculpatul a promis și a oferit bani în sumă de 200 lei, pentru a evita documentarea faptei contravenționale de exploatare a unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto. Elementul subiectiv se desprinde cu claritate din contextul în care a avut loc remiterea banilor. Succesiunea evenimentelor – informarea privind sancțiunea contravențională, urmată de revenirea inculpatului și plasarea sumei – relevă o reacție orientată spre evitarea răspunderii. De asemenea, expresia utilizată de inculpat - „poftim 200 lei și lăsați-mă în pace!”, corelată cu modalitatea discretă de plasare a banilor, evidențiază caracterul conștient și direcționat al acțiunii. Aceste circumstanțe nu pot fi compatibile cu o conduită accidentală sau lipsită de intenție.

Subiectul infracțiunii este corect individualizat în persoana lui Pavlov Piotr, persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta răspunderii penale.

Prin urmare, în speța examinată instanța de recurs reține totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică fapta prejudiciabilă săvârșită de către Pavlov Piotr, drept infracțiunea de *corupere activă*, or, din faptele constatate și descrise, Colegiul penal concluzionează, că inculpatul, acționând cu intenție directă, a oferit unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Dincolo de orice dubiu rezonabil, Colegiul penal atestă că, vinovăția inculpatului Pavlov Piotr, de comiterea actului de corupere activă a fost stabilită prin **declarațiile martorului Godoroja Gheorghe**, care a declarat în mod constant și coerent că „... inculpatul s-a indignat de faptul dat, înaintând obiecții precum că vine odată în an pe teritoriul Republicii Moldova și nu are de gând să-și facă asigurare auto, după care a plecat la automobilul său, presupune că pentru a lua bani, apoi s-a întors și a declarat ”poftim 200 lei și lăsați-mă în pace!”. Or, aceste

depoziții se suprapun inechivoc conținutului *procesului-verbal de cercetare la fața locului, cu tabelul fotografic din 25.06.2024*, prin care s-a cercetat automobilul de model „Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare 8808, care era parcat pe acostament în s. Coșernița, r. Criuleni, din partea dreaptă spre direcția mun. Chișinău. În partea stângă fiind amplasate sectoare de vile, automobilul fiind dotat cu patru portiere, portbagaj și girofar amplasat pe acoperiș. Pe automobil fiind aplicată inscripția „poliția” 112. Pe bancheta din față a pasagerului între scaun și ușă fiind observate câteva bancnote cu nominalul de 100 lei. În cadrul examinării, s-a constatat că sunt 2 bancnote cu nominalul de 100 lei cu seria F.0175 443111, F.0075 861647, cercetarea la fața locului s-a efectuat la lumina zilei la temperatura de +30° C, bancnotele au fost ridicate și sigilate într-un plic de hârtie (f.d.11-20), or, comportamentul inculpatului, locul plasării bancnotei respective indică asupra intenției acestuia de a comite fapta de care este acuzat. Astfel, rezultă cert că inculpatul a oferit bani în sumă de 200 lei, pentru a evita documentarea faptei contravenționale de exploatare a unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau în format electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto.

Pe cale de consecință, Colegiul penal reține că, la caz, faptele infracționale săvârșite de inculpatul Pavlov Piotr, întrunesc elementele constitutive a componenței infracțiunii de corupere activă, prin cumulul de probe administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală.

Contrar argumentelor invocate de către apărător, din numele inculpatului, Colegiul penal subliniază că, verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și reieșind din faptul că, inculpatul Pavlov Piotr, la etapa urmăririi penale, vina nu a recunoscut-o, în coraport cu declarațiile martorilor și cercetarea nemijlocită a celorlalte mijloacelor de probă, administrate la urmărire penală, instanța de fond întemeiat a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție, încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal. Mai mult ca atât, în procesul examinării cauzei penale, nu s-au stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile martorilor interogați atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată privitor la acțiunile inculpatului, care au fost relatate sub jurământ, fiind avertizate pentru darea mărturiilor false, cu respectarea prevederilor art. 105 – 109 din Codul de procedură penală.

Cu referire la poziția apărării privind necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată și contrazisă de ansamblul probelor administrate.

Colegiul penal nu va reține alegațiile avocatului privind pretinsele neregularități la modul de întocmire a procesului-verbal cu privire la contravenție și criticile aduse la conținutul acestuia, fiind irelevante pentru soluționarea prezentei cauze penale.

În speță, se reține că obiectul prezentei judecăți îl constituie verificarea existenței elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, și anume oferirea de bunuri unei persoane publice în scopul determinării acesteia să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale. În acest context, eventualele deficiențe sau neconcordanțe în întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție din 25.06.2024 nu au aptitudinea de a influența existența sau inexistența faptei de corupere activă. Procedura contravențională și cea penală sunt autonome, fiecare fiind guvernată de reguli proprii și având obiecte juridice distincte. Legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nu constituie obiect de examinare în cadrul prezentei cauze penale, acestea urmând a fi verificate exclusiv în cadrul procedurii contravenționale, în condițiile legii speciale. Respectiv pentru aceste considerente, criticile apărării referitoare la modul de întocmire și completare a procesului-verbal cu privire la contravenție nu sunt de natură să afecteze legalitatea și temeinicia acuzației penale și nu pot conduce la înlăturarea răspunderii penale a inculpatului

Colegiul penal nu va reține ca întemeiate nici argumentele invocate de avocat, în numele inculpatului în recursul declarat cu privire la nevinovăția acestuia vis-a-vis de faptele imputate și lipsa probelor în acest sens pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art. 325 alin. (1) din Codul penal, or declarațiile apărătorului se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

Concomitent, poziția avocatului inculpatului privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală. Or, nerecunoașterea vinei de către inculpat, se apreciază a fi ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, întrucât persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Subsecvent, Colegiul Penal remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză penală, relevate și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs.

Astfel, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În concluzie, Colegiul penal relevă că, prima instanță corect a constatat că, în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, Colegiul penal, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, conchide că, urmează a fi respinse solicitările părții recurente și reține în acest sens ca întemeiată concluzia instanței de fond, care a stabilit fără dubiu în acțiunile inculpatului existența componentei de infracțiune, apreciind recursul ca fiind declarativ și nefondat, și care constituie o formă de apărare a persoanei în vederea eschivării acesteia de la răspunderea penală deplină pentru fapta prejudiciabilă comisă.

Conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi.

Astfel, Colegiul reține că, la data săvârșirii faptei de către inculpat și anume, 25.06.2024, prevederile art. 325 alin. (1) Cod penal, prevedea sancțiune sub formă de închisoare de pînă la 6 ani cu amendă în mărime de la 2000 la 4000 unități convenționale.

Ulterior, prin modificările operate la art. 325 Cod penal, intrate în vigoare la 07 septembrie 2024, legiuitorul a revizuit atât conținutul normei de incriminare, cât și regimul sancționator al infracțiunii de corupere activă. Pentru fapta prevăzută de art. 325 alin. (1) Cod penal, noua reglementare exclude pedeapsa închisorii și prevede exclusiv pedeapsa amenzii în limite considerabil reduse față de legea anterioară.

Având în vedere că la data examinării cauzei de către instanța de fond era în vigoare o lege penală mai favorabilă decât cea existentă la data comiterii faptei,

instanța corect a aplicat principiul *lex mitior*, adică, aplicarea dispozițiilor art. 325 alin. (1) Cod penal în redacția în vigoare după 07.09.2024.

Conform art. 7 alin. (1) din Codul penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Pedepsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Conform art. 75 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.

La stabilirea pedepsei și mărimea acesteia urmează a se ține cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul

stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei (în cazurile când există), statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanțele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură și obiectiv, toate circumstanțele și datele care caracterizează atât negativ, cât și pozitiv persoana inculpatului și care au o importanță esențială pentru stabilirea categoriei și mărimii pedepsei.

Totodată, la stabilirea pedepsei instanța se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

Colegiul penal menționează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont că, inculpatul este căsătorit, pensionar, nu are persoane la întreținere, nu a fost anterior atras la răspundere penală și nu are antecedente penale, iar din materialele cauzei nu rezultă date care să-l caracterizeze negativ sau că s-ar afla la evidența medicului narcolog ori psihiatru. Circumstanțe atenuante, conform art. 76 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată nu a stabilit, iar în conformitate cu prevederile art. 77 din Codul penal, în prezenta cauză, potrivit rechizitoriului, nu au fost stabilite circumstanțe agravante care să fie prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală și incluse în conținutul rechizitoriului.

În contextul dat, instanța de recurs conchide că, prima instanță întemeiat a considerat că, inculpatul Pavlov Piotr urmează a fi condamnat, reieșind din limitele pedepsei prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal, ***prin numirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1000 (o mie) unități convenționale, ceea ce constituie suma de 50.000 (cincizeci mii) lei.***

În continuare, Colegiul penal remarcă că, sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului și pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce țin de materialitatea faptei în sine, cât și de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli și criterii precis determinate.

Instanța de recurs conchide că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 din Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Concomitent, instanța de recurs accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului Pavlov Piotr, în mărimea stabilită este echitabilă faptei comise de inculpat, în circumstanțele în care aceasta prezintă un pericol sporit pentru societate, prin atingerea adusă relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu și încrederea în instituțiile statului, totodată, lipsa concursului de circumstanțe atenuante și agravante, prezența datelor ce caracterizează pozitiv persoana inculpatului au impus orientarea pedepsei spre o sancțiune moderată, fără a se îndepărta însă excesiv de necesitatea prevenirii unor fapte similare. În același timp, reținându-se că inculpatul Pavlov Piotr nu a recunoscut vinovăția și nu a manifestat o atitudine de asumare a conduitei ilicite, aspect care relevă necesitatea aplicării unei pedepse apte să asigure un efect preventiv efectiv.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Garcia Ruis contra Spaniei, Helle contra Finlandei*). Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din

punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Astfel, luând în considerare cele menționate supra, instanța de recurs consideră nefondat recursul avocatului Victor Muruziuc, în interesele inculpatului Pavlov Piotr, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02 aprilie 2026, urmând a fi respins, cu menținerea acesteia fără modificări.

În conformitate cu art. art. 449, 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

D E C I D E :

Se respinge, ca nefondat, recursul avocatului Victor Muruziuc, în interesele inculpatului Pavlov Piotr, declarat împotriva sentinței Judecătoriei Criuleni, sediul Central din 02 aprilie 2026 și se menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

**Președintele completului de judecată,
judecător**

Denis Băbălău

Judecător

Elisaveta Buzu

Judecător

Vladislav Schibin